

stemmelsen i persondatalovens § 8, stk. 3, svarer til reguleringen i forvaltningslovens § 28.

2.1.2.2.1.2. Den nærmere afgrænsning af, hvilke regler i persondataloven der vil skulle finde anvendelse i forhold til manuel videregivelse af personoplysninger mellem forskellige forvaltningsmyndigheder, kan efter udvalgets opfattelse give anledning til visse overvejelser.

Spørgsmålet er i første række, om persondatalovens § 5 bør gælde for en sådan videregivelse, eller om det alene bør være reguleringen i §§ 6-8, der skal gælde for manuel videregivelse af personoplysninger mellem forskellige forvaltningsmyndigheder. Et andet spørgsmål er, om de mere specifikke behandlingsregler i persondatalovens §§ 9-13 skal finde anvendelse i forhold til den nævnte manuelle form for videregivelse.

2.1.2.2.1.2.1. Bestemmelsen i persondatalovens § 5 indeholder – som nævnt under pkt. 2.1.1.3.2 – en række grundlæggende principper for behandling af personoplysninger.

Bestemmelsen indeholder således bl.a. principper om databehandlingskvaliteten i forbindelse med behandling af personoplysninger og om unødigt ophobning af data (stk. 4 og 5). Disse principper tager navnlig sigte på myndigheders interne behandling af personoplysninger. Det er derfor udvalgets opfattelse, at disse regler ikke naturligt vil være relevante i forhold til manuel videregivelse af personoplysninger.

Bestemmelsen i persondatalovens § 5 indeholder dog også i stk. 1-3 principper om bl.a., at behandling af personoplysninger skal ske i overensstemmelse med god databehandlingsskik (stk. 1), samt principper om, at indsamling af oplysninger skal ske til udtrykkeligt angivne og saglige formål, og at senere behandling ikke må være uforenelig med disse formål (stk. 2). Der må endvidere ikke behandles flere oplysninger end formålet tilsiger (stk. 3).

Disse generelle principper i persondatalovens § 5, stk. 1-3, må efter udvalgets opfattelse – i forhold til spørgsmålet om videregivelse af personoplysninger – antages at udgøre en integreret del af persondatalovens generelle behandlingsregler.

Udvalget har derfor anbefalet, at de pågældende bestemmelser bør gælde for manuel videregivelse af personoplysninger mellem forskellige forvaltningsmyndigheder. Udvalget har i den forbindelse peget på, at bestemmelserne i § 5, stk. 1-3, ikke kan antages at gå videre end, hvad der allerede følger af almindelige principper om saglighed og proportionalitet i forbindelse med forvaltningens virksomhed. Heraf følger, at i det omfang, der materielt er hjemmel til videregivel-

se af personoplysninger i behandlingsreglerne i persondatalovens §§ 6-8, vil de almindelige krav i persondatalovens § 5 således kun undtagelsesvis kunne tænkes at indebære, at den pågældende videregivelse ikke vil kunne finde sted.

2.1.2.2.1.2.2. Med udgangspunkt i de generelle behandlingsregler i persondatalovens §§ 6-8 har udvalget overvejet, om det (ligesom det i dag er tilfældet efter forvaltningslovens § 28) alene bør være adgangen til manuelt at videregive fortrolige personoplysninger inden for den offentlige forvaltning, der omfattes af persondataloven, eller om også adgangen til manuelt at videregive ikke-fortrolige personoplysninger bør omfattes af reguleringen i persondataloven.

Udvalget har givet udtryk for den opfattelse, at både adgangen til manuelt at videregive fortrolige og ikke-fortrolige oplysninger bør omfattes af persondatalovens regulering af videregivelsesadgangen inden for den offentlige forvaltning.

Udvalget har som begrundelse herfor anført, at persondatalovens §§ 6-8 efter udvalgets opfattelse indeholder en samlet regulering af bl.a. adgangen til at videregive personoplysninger, som det ikke vil være hensigtsmæssigt eller naturligt at bryde op i forhold til spørgsmålet om manuel videregivelse. Endvidere vil en sådan opsplitning af reguleringen af fortrolige og ikke-fortrolige oplysninger efter udvalgets opfattelse kunne rejse en række afgrænsningsspørgsmål i forhold til bestemmelsen i persondatalovens § 6.

2.1.2.2.1.2.3. For så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt persondatalovens §§ 9-13 bør gælde for manuel videregivelse af personoplysninger mellem forskellige forvaltningsmyndigheder, har udvalget i forhold til bestemmelserne i persondatalovens § 9 (om retsinformationssystemer) og §§ 12-13 (om adresserings- og kuverteringsbureauer samt om automatisk registrering af, hvilke telefonnumre der er foretaget opkald til) navnlig lagt vægt på, at disse bestemmelser ikke som udgangspunkt tager sigte på videregivelse af personoplysninger mellem forvaltningsmyndigheder og i visse tilfælde end ikke vil kunne omfatte manuel behandling/registrering (§ 13).

Der er derfor efter udvalgets opfattelse ikke anledning til at fastsætte, at de pågældende bestemmelser skal finde anvendelse på manuel videregivelse af personoplysninger mellem forvaltningsmyndigheder.

Derimod anbefaler udvalget – i lighed med forslaget om at flytte den generelle regulering af manuel videregivelse af personoplysninger fra forvaltningsloven til persondataloven – at også bestemmelsen i persondatalovens § 10 (om videregivelse af personoplysninger til brug for statistiske eller videnskabelige un-